

Žijeme ve škole...

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

LISTOPAD

V Rakousku pod Alpami a ve Vidni

Anglické zážitky

Etika napříč ročníky

Budoucí závodník J. Jirů

Žijeme ve škole...

Stalo se

19.-24.10. - proběhl jazykový kurz v Rakousku, určený především pro 7. ročník (30 žáků), žáci měli zdarma -cena 13 840,-Kč za každého

22.10. vyrazili devátáci do Kolína na Úřad práce a zároveň navštívili v rámci finanční gramotnosti Českou spořitelnu, kde absolvovali také test, nejlepší byl P. Skočdopole, obdržel odměnu

23.10. jeli do Kolína reprezentanti ve stolním tenise

27.10. se konala soutěž ve florbale v Kolíně- pro 4. a 5. ročník

28.10. státní svátek

29.- 30.10. podzimní prázdniny

2.- 30. 11. probíhá výstava fotografií ze školní fotosoutěže, kde může každý 1krát hlasovat pro nejhezčí fotografii

4.11. jeli někteří žáci na vyhlášení výsledků Hejtmanova poháru, jsme 2. v kraji!

7.11. jel KMD do Národního divadla na Strakonického dudáka

8.-14.11. vyrazilo na jazykový kurz do Anglie 40 žáků z 8. a 9. ročníku, žáci měli zdarma -cena 13 840,-Kč za každého

12.11. proběhla pedagogická rada

13.11. měla dopravní teorii 4.B

13.11. vyjeli druháčci do Šestajovic za čokoládou

16.11. měli žáci ředitelské volno

17.11. byl státní svátek

18.11. proběhl celoškolský projekt na téma Etická výchova

19.11. se konaly třídní schůzky

23.11. se konala schůzka s rodiči budoucích prvňáků

26.11. jsme připravovali výrobky na vánoční výstavu

26.11. byl odpoledne průvod adventních světýlek

27.11. vyrazila na exkurzi na MěÚ v Kouřimi 4.A

27.11. soutěžili ve florbale v Kolíně chlapci z 8. a 9. tříd

Stane se

30.11. vyrazí zástupci redakce do Brna na vyhlášení výsledků celostátní soutěže Školní časopis (nyní jsme 1. v kraji)

1. a 2. 12. zveme všechny na tradiční vánoční výstavu na MěÚ v Kouřimi, od 8:00 do 16:00

11.12. se všichni žáci účastní varhanního koncertu

16.12. končí plavání pro 2.A a 3.A

17.12. končí plavání pro 2.B a 3.B

18.12. proběhne na 1. stupni program Umíme si hrát a na 2. stupni akce Bavíme se sami- Vánoční anděl, vánoční besídka

21. a 22.12. máme ředitelské volno

23.12.- 3.1. vánoční prázdniny

4.1. jdeme do školy

Foto Školní turisté na Vyžlovce, Sedmáci v Rakousku, ilustrace na přední straně D. Pqstyřiková

Žijeme ve škole...

Prvňáčkové jsou spokojení

Zajímalo nás, co se líbí dětem v první třídě.

Vojta 1. B: Baví mě učení, prostě mě to baví. Matika je můj nejoblíbenější předmět, taky mě baví tělocvik.

Kája 1. B: Matika mě baví, protože počítáme příklady, v češtině se učíme písmenka, výtvarná výchova mě taky baví, baví mě vyrábět, tělocvik – baví mě cvičit!

Karel 1. B: Baví mě čeština, učíme se různá písmenka, už umím S,L,P,M,O,A,I

Lukáš 1. B: Baví mě prvouka a výtvarka a v ní vyrábíme draky.

Lucka 1. B: Prvouka, výtvarka mě baví, protože v ní vyrábíme a malujeme, tělocvik mě taky baví, protože v něm cvičíme.

Markéta 1. B: Líbí se mi, jak se učíme, hrozně mě baví prvouka a tělocvik.

Kuba 1. B: Matika mě baví - počítání a sčítání, matika není pro mě těžká.

Pepa 1. A: Líbí se mi, jak pracujeme, matika mě baví, jak sčítáme čísla.

Anička N. 1. A: Líbí se mi počítání v matice, baví mě výtvarná výchova a v ní malování.

Eliška 1. A: Líbí se mi učení, baví mě si hrát.

Anička K. 1. A: Líbí se mi, jak pracujeme s matikou, jak se učíme číst.

Lucka 1. A: Baví mě výtvarná výchova a taky mě baví matika, jak sčítáme.

Kuba 1. A: Učení mě baví, nejvíc matika a hudební výchova.

Anežka 1. A: Počítání mě baví, taky mě baví tělocvik a o výtvarce vytváříme rostliny.

Ptaly se Saša a Viola z 6. roč, ilustrace E. Švejdrová 5.B

Šťastný čokoládový den u druháků

V pátek měli druháčci šťastný den. Celé dopoledne se věnovali čokoládě! Využili u toho všechny své smysly. Navštívili totiž čokoládovnu v Šestajovicích.

Tetx a foto S. Sněmíková

Rozmlouvají dva otcové: „A jak to jde vašemu synovi ve škole?“ „Už se to lepší, ale stále raději chodím na schůzky pod cizím jménem.“

„Pane sousede, zavřete toho vašeho psa. Včera večer tak vyl, že moje dcera musela přerušit hodinu zpěvu.“ „Promiňte, pane, ale vaše dcera si začala první!“

Žijeme ve škole...

Etická výchova napříč ročníky

Celá škola se 18.11. věnovala etické výchově. V jednotlivých třídách se pracovalo na tématu, které třídní učitelé považovali za přínosné.

V 2.ročníku se ptali: Kdo jsme?

Zamysleli jsme se nad

tím, kdo vlastně jsme. Rozbalili jsme se jako fidorka, určily její vlastnosti a poté jsme zkoumali vlastnosti, kterými se vyznačujeme my samotní. Na malé postavičky s našimi jmény jsme napsali naše vlastní charakterové vlastnosti. Z toho všeho vznikl třídní plakát. Na závěr jsme dali dohromady království plné dětí z naší třídy, které se ozdobily korunou, na které bylo napsáno, jací bychom chtěli být.

S. Sněžiková

Nejoblíbenější hračka u prvňáků

Hračka je něco velmi blízkého. Děti si přinesly nejoblíbenější hračku. Povídal si, jak si s ní hrají a jak se o ni starají, seznámily s ní své spolužáky, přinesly i hračky rozbité a si povídal o tom, jak bychom se měli o své věci starat. Zbyl čas i na pohádku Jak našli panenku, která tence plakala (z knížky O pejskovi a kočičce) a na procházku do hračkárny.

J. Pexová

Strážní andělé

Projektový den ve 4.A byl ve znamení strážných andělů – tedy jak si můžeme vzájemně pomáhat a jeden druhému být užitečný. Nebylo to jen povídání, děti si vyzkoušely, co to znamená být pro někoho andělem,

a také si anděly vyrobily. Na konci dne je předávaly svému kamarádovi.

Tušíte, co by přál anděl svému svěřenci? Tak třeba, ať ho vždy a za všech okolností dobře chrání, ať má hodně kamarádů andělů, ať se dobře daří...

H. Kolpaková

Žijeme ve škole...

Etická výchova napříč ročníky

Stáváme se dospělými

To je téma vhodné pro devátáky. Ptali jsme se, zda jsme normální a přišli na to, že normalita je velmi relativní pojem. To, co považujeme u nás za normální, neplatí třeba v Japonsku, arabských státech a jinde. Zkoumali jsme, jací jsme a jak se chováme. Snažili jsme se pochopit rozdíly mezi asertivitou, agresí a pasivitou. A zjistili jsme, že teoreticky zvládáme chování na jedničku! **M. Bílková**

Jaké mám sebevědomí?

Celý projektový den jsme se věnovali komunikaci mezi lidmi. Uvědomili jsme si, jak je důležitá komunikace při práci ve skupině. Bavili jsme se i o tom, co má vliv na každého z nás. Kdo všechno a čím může ovlivnit naše sebevědomí (zdravé, potlačované a přemrštěné sebevědomí). Vše jsme uzavřeli dopisem sobě, který nám přijde "školní poštou" zpět, až budeme v devítce. Nakonec jsme si zahráli veselou hru - dračí honičku, při níž jsme se skvěle pobavili.

V. Hřebíčková

Učíme se žít fair play

Ve středu 18.11. jsme se během projektového dne věnovaného etické výchově zabývali pravidly fair play. Od sportu jsme postupně přešli k pravidlům čestného jednání i v prostorách třídy. Vyzkoušeli jsme si, jaké to je, když se musíme vyrovnávat s obtížemi, během her jsme si jako třída uvědomili, že nejde vždy o to vyhrát a být nejlepší, ale že je často důležitější pomoci druhému, aby nezůstal stranou. V závěru projektového dne jsme si sestavili pravidla, podle kterých se budeme snažit jednat, abychom se ve třídě všichni cítili dobře. **L. Macháčková**

Žijeme ve škole...

Rakousko nás zcela uchwátilo

V říjnu sedmáci vyrazili na studijní jazykový pobyt do Rakouska.

Byli jsme ubytováni ve městě Seeboden v Korutanech, nedaleko Spittal am der Drau. V okolí nás obklopovaly Vysoké Taury. První den jsme navštívili hlavní město Vídeň. Nejprve jsme navštívili Hofburg, sídlo Habsburků. Prošli jsme celým areálem, podívali jsme se na sochu Marie Terezie a prohlédli jsme si přírodopisné muzeum. Následující den jsme zahájili výukou

němčiny (stejně jako v dalších třech dnech) a poté jsme jeli na prohlídku vodní nádrže Kölnbreinspeicher, která je unikátní prohnutou přehradní hrází. Nachází se zde luxusní Sporthotel Maltatal a muzeum energetiky. Užili jsme si taky krásný výhled na sousední nádrž Galgenbichspeicher.

Dále naše cesta pokračovala do Gmündu, do muzea Porsche. Bylo velice zajímavé zjistit, jak pan Porsche postupoval při výrobě svých aut. Nejprve musel navrhnout model, udělat dřevěnou kostru, vytvořit model z hliníku a teprve poté dát auto do sériové výroby.

V expozici jsme zhlédli film o majiteli a prohlédli si vystavené modely. Potom jsme se podívali na nejdůležitější památky města.

Třetí den jsme vyrazili na ledovec. Vyjeli jsme na vrchol lanovkou, ze které byl krásný výhled na sousední jezera. Nahoře jsme dali koulovačku a prohlédli si ledovec a okolní vrcholy pořádně zblízka. Zaujalo mě, že na každé hoře, na kterou vystoupil člověk, byl usazen kříž.

Čtvrtý den jsme si prohlédli město Seeboden a zdejší jezero Millstätter See. Jeho teplota v létě je až 28 stupňů, protože pod jezerem jsou termální prameny. Byli jsme na návštěvě ve zdejší škole.

Naše nohy nás pak zavedly do muzea mučení, kde byly ukázky všelijakých mučících nástrojů. Na závěr výstavy jsme si mohli pročíst tabule, které připomínaly podobné věci ze současnosti. Abychom si uvědomili, že i dnes dochází k porušování lidských práv na mnoha místech světa.

Poslední den jsme jeli na ledovec, který se nachází hned vedle nejvyšší hory Rakouska, vedle hory Grossglockner. Cestou jsme se zastavili v obci Heiligenblut (v překladu Svatá Krev). Prohlédli jsme si zdejší kostel a hřbitov, který je věnován zemřelým, kteří tragicky zahynuli v Alpách. Cesta dál pokračovala k ledovci. Ledovec byl úchvatný i tím, jak se nad ním tyčí do výšky Grossglockner. Opět jsme si zde dali koulovačku. Původně jsme si ve zdejší osadě chtěli prohlédnout výstavu diamantů, ale ta byla přesunuta jinam. Nakonec jsme spatřili alespoň kozoroha, který se díval na kolemjdoucí. Dál cesta vedla na nejvyšší bod naší výpravy tunel Hochtort, který je v tuto chvíli až do jara zavřený. Potom jsme pokračovali do Zell am See. Tady jsme si udělali hezkou procházku celým městem.

Studijní pobyt byl úžasný a do Rakouska se chci určitě znovu podívat.

Jonáš 7.A

Žijeme ve škole...

Ptali jsme se sedmáků, co se jim nejvíc líbilo na jazykovém pobytu v Rakousku

Petra 7.A: Rakousko je moc pěkná země. Nejvíc se mi líbilo ve Vídni. Alpy jsou krásné. Určitě bych se tam chtěla vrátit.

Lukáš 7.A: Byla tam nádherná hornatá krajina. Výhledy z hor byly úžasné. Průměrná nadmořská výška v Korutanech je 1600 m, což je jako naše Sněžka. Nejvyšší hora Rakouska je Grossglockner.

Tereza 7.A: Jsem moc ráda, že jsem si mohla prohlédnout zajímavá místa. Moc se mi líbily Alpy, protože tam bylo hodně sněhu, který jsem dlouho neviděla. Pohled z lanovky, z přehrady, prohlídka Vídně a muzeí, vše bylo krásné.

Kryštof 7.A: Nejvíce se mi líbila Vídeň. Její staronový styl a barevné ulice byly úchvatné, avšak výlet na obrovskou přehradu a největší horu Rakouska Grossglockner se mi také líbil.

Pavel 7.A: Byl to úžasný zážitek. Spřátelil jsem se tam s mnoha lidmi. Hodně jsem tam utratil, ale ten zážitek bych ohodnotil pěti hvězdičkami. Myslím, že by se to líbilo i těm, kdo nejeli.

Eliška 7.A: V Rakousku se mi nejvíce líbily hory, sníh, příroda a náš penzion. Na nejvyšší hoře Rakouska jsme viděli kozoroha a hodně starý ledovec, který je složený ze starého sněhu.

Verča 7.A: Moc se mi líbí, že je tam všude pěkná příroda. Všichni jsou tam milí. Všude jsou krásné hory a úžasné vodopády. Bylo krásné počasí, tak jsme toho hodně navštívili. Moc se mi tam líbilo, chtěla bych se vrátit do našeho krásného pensionu.

Tomáš 7.B: Bylo to pěkné. Bílé vršky Alp, 1,5 metrů sněhu, líbilo se mi i muzeum Porsche, promítali tam i film. Škola, do které jsme chodili, byla hudební, měli to pěkně vyzdobené.

Ivča 7.B: V Rakousku se mi nejvíc líbila hudební škola, ve které jsme byli, protože mají na chodbě fontánu. Pak se mi moc líbily Alpy. Byly fakt nádherné a hned bych se tam vrátila. Ve Vídni se mi líbily kočáry s koňmi.

Bára 7.B: Nejvíc se mi líbila škola. Nádherný zpěv. Velká tělocvična. Všude fontány s vodou. Velmi milí lidé, našla jsem si tam kamarádky.

Denisa 7.A: Bylo to super. Užili jsme si o moc. Byli jsme velmi vysoko v Alpách, byla tam hrozná zima. Potom v muzeu mučení, to bylo trochu děsivé. Večer jsme měli společenský večírek, hráli jsme hry a zapojily se i paní učitelky.

Marek 7.B: Přírodopisné muzeum. Hudební škola, písničky, které jsme zpívali. Vídeňské náměstí, sochy, fontány, muzeum Porsche, muzeum středověkého mučení. Byli jsme taky v bazénu.

Márinka 7.B: Moc se mi v Rakousku líbila ta příroda. Když jsme jeli vysoko do hor, tak tam byly krásné vodopády a čistou vodou. Všichni byli moc milí a ohleduplní.

David 7.A: Zaujaly mě Alpy, protože tam bylo hodně sněhu. Také bylo pěkné muzeum Porsche. Dobré to bylo ve Vídni, kde byl na každém rohu Mc Donald. Rád bych tam jel ještě jednou.

Barbora 7.A: Bylo to úžasný. Vyjeli jsme v 5 hodin ráno, ale dorazili jsme tam v 8 hodin večer. Večerku jsme měli v 10 hodin.

Ježdili jsme na různé výlety, jako jsou hrady, taky jsme byli v bazénu a tam jsme si to moc užili. Měli jsme i snídaně, obědy a večere, vařili dobře. Dopoledne jsme se tři hodiny učili. Moc jsem si to všechno užila.

Žijeme ve škole...

Čeští „vidláci“ v Anglii

Tak jsme se všichni dočkali a 8.11. vyrazili směr Velká Británie. Odjžděli jsme v 13.00 od školy. Bylo zvláštní sledovat všechny rodiče, prarodiče, sourozence, jak se jdou s námi rozloučit.

Cesta teda byla příšerná, ale dalo se to. „Já jsem si snad sedala všemi způsoby, jak jen to šlo... dokonce i nohu

jsem měla za krkem. Jediná příjemná věc v autobuse byly filmy, které jsme si během cesty pouštěli,“ dodává Kamila. V noci jsme dojeli k trajektu. Musím říct, že jsem se dost bála, že mi bude špatně. Autobus dojel do "garáže" a my měli rozchod. Většina z nás byla na trajektu poprvé (jako já), takže jsme byli dost vykulení. Šli jsme se usadit a pak prošmejdit všechny obchody. Ta hodina a půl utekla strašně rychle a my zase seděli v autobuse. Po dalších dvou hodinách jízdy vlevo- což bylo velmi nezvyklé- jsme dorazili k našemu hotelu. Nebyl nijak

prostorový a při prvním dojmu působil jak labyrint. Můj pokoj nesl číslo 26. Byla jsem tam já, Kamča, Denča, Míša, Verča a Zdena. Ale Kamila dodává: „Když jsme se šli ubytovat, nastalo velké zklamání. Naše pokoje vypadaly jak vězení, ale co se dalo dělat. (Kamila je náročná ☺) My jsme byli hlavně rádi, že jsme měli kde spát. Po odpočinku jsme šli projít Hastings, zrovna tak i další den, takže si myslím, že si ho všichni pořádně pamatují.“

Další den začala výuka. Napsali jsme si všichni test, který nás rozdělil do tří skupin - 1. ti, co to moc dobře nenapsali, 2. ti, kteří měli půlku dobře a půlku špatně (tam jsem byla i já) a 3. byla pro ty nejchytřejší. Ten den nás průvodce provedl historickou částí Hastingsu. Další den opět výuka – bylo fajn, že učili rodilí mluvčí, oni nás anglicky a my je česky. Následovala exkurze do Brightonu, kde se to všem moc líbilo. „A kde byl nejlepší obchod Primark. Všichni si tam nakoupili hromadu věcí za poměrně dobrou cenu sobě i příbuzným,“ dodává Kamča. Následující den naposledy výuka a

Žijeme ve škole...

veverky v parcích - nechali se pohládit. Poslední místo, kde jsme byli, bylo nástupiště devět a tři čtvrtě, kde se natáčel Harry Potter! Což je pro mě určitě nezapomenutelné," doplňuje Kamila. Večer jsme jeli londýnským metrem a šup do autobusu a domů. Samozřejmě to mělo nějaké mušky - pár lidí nebylo dobře (bohužel i mně), čekání skoro hodinu na autobus před návratem, ne moc dobrý průvodce. Ale přesto to stálo za to!!! Přibližně tři hodky jsme jeli od Francie do Holandska a přes nekonečné Německo skoro šest hodin! V Česku už cesta utíkala rychle. „Celý výlet jsme si ohromně užili a určitě na něj budeme dlouhou dobu vzpomínat.“ **Lucy a Kamča**

Co se líbilo v Londýně, co překvapilo další účastníky zájezdu?

Majda 9.B Nejvíce se mi líbil Londýn a jeho památky

Ondra 8.A Líbily se mi památky, moře, metro, hotel, londýnské autobusy, překvapilo mě, že jsme neměli nějaké typické anglické jídlo.

Míša 9.B Nejvíce se mi líbily večerní procházky u moře, jak bylo všechno krásně osvětlené.

Ilča 9.B Drusillas Park byl skvělý a v něm

Drusillas Park, což byla taková ZOO zároveň s různými prolézačkami. Zde se s námi rozloučila naše průvodkyně Issabella, která žije v Anglii.

A nastal poslední den... Brzy ráno jsme i s kufry nasedli do autobusu a směr Londýn! Konečně sladká tečka na konec. Po příjezdu jsme byli všichni vykulení. Pluli jsme luxusní lodí po Temži. Když první z nás uviděli v dálce Big Ben, všichni začali jásat. Po vylodění jsme šli omrknout Big Ben. Za celý den jsme prošli velkou část Londýna (London Eye, London Bridge, Buckingham palace....), našlapali jsme mnoho kilometrů. Hodně nás děvčata zaujala veřejná wc, která byla mimořádně udržovaná... „Skvělé byly

surikaty.

Radek 9.B Když jsme pluli po Temži. Všichni fotili Big Ben, já jediný fotil Tower of London.

Honza 9.B Nejvíce se mi líbila plavba po Temži a výhled na Big Ben.

Matěj 9.A Památky v Londýně, přátelští učitelé ve škole.

Honza 8.A (měl opravdu zajímavé postřehy) Holky z Moravy ☺

Marek 8.A Moře, Londýn, louky, ovce, čistý vzduch. Překvapilo mě, že Angličané neznají svíčkovou a že se Škultéty neztratil ☺

Foto M. Hampejsová

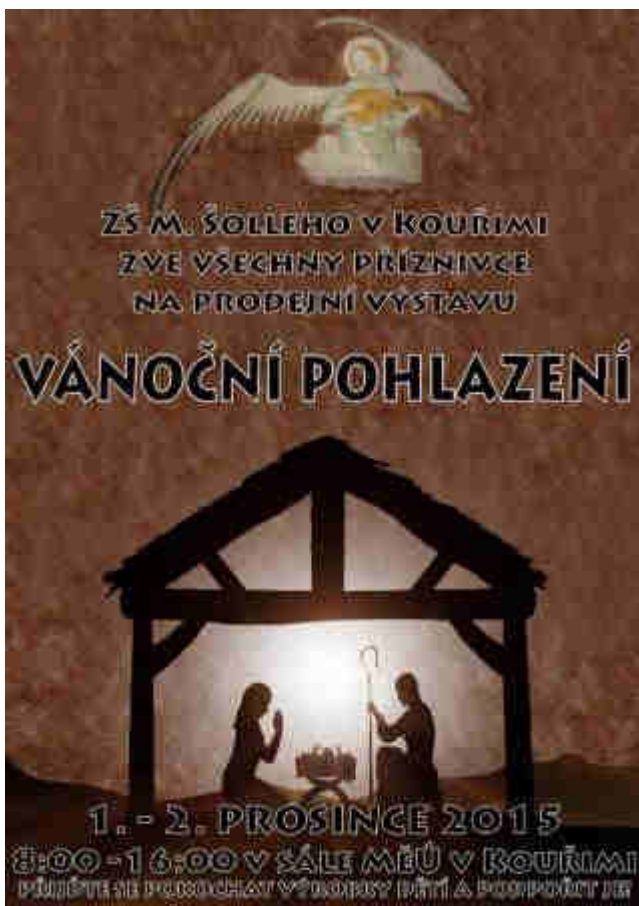

Žijeme ve škole...

Mamííí...!

„...já mám hlad,“ tohle jste docela často slyšeli od 8. do 14. listopadu, když jsme byli v Anglii v rámci vzdělávacího programu.

Jelikož od snídaně až po večeři jsme nic nejedli. Tedy až na to, co jsme si sami chytili, nebo si někteří odvážlivci dali housku (sušenku, ovoce a brambůrky), kterou jsme při snídani obdrželi jako studený oběd (p. učitelka Choutková komentuje: Jídla bylo dost, jen by děti musely jíst v době k jídlu určené. Snídaně byla velmi bohatá, spíš sladká, ale jiný kraj jiný mrav- tousty, máslo, burákové máslo, marmeláda, müsli, jogurty, sýry...Večeře chutná, teplá. K obědu sice „jen“ obložená houska, ale byla. Prostě někteří mají mlsné jazýčky ☺). Mezi snídaní a večeří nás čekal pokaždé výlet a škola. Ano opravdu nás čekala škola. Ta se nám ale líbila, protože naši učitelé neuměli ani slovo česky. Ve výsledku mě někdy bavila více právě škola než některý z výletů. První dva dny jsme chodili po Hastingsu, a protože je to rybářské město, pozorovali i mrtvé ryby, což moc záživné nebylo. Zato „čajový dýchánek“ ohromil asi každého. Hlavně ty, které navlékli do kostýmů ze staré doby. Hráli jsme si na anglické gentlemany. O Britonu a Londýně vám asi ani vykládat nemusím. Obojí bylo skvělé. Koho by neohromil Primark a Big Ben? Po každém vysilujícím dni jsme se vraceli úplně hotoví na náš pokoj. Názory na pokoj se dost liší. Jedni měli nádherný výhled na moře, velký pokoj plus vanu. Jiní zase měli pokoj metr na metr, mrňavý sprchový kout a to nejlepší-výhled na lešení, za kterým byla pouze zeď s hasičským žebříkem! Ale abych to shrnula. Moc jsem si to užila a chtěla bych poděkovat našemu doprovodu, jelikož nám naše paní učitelky skoro ve všem vyšly vstříc! **Švarcka**

Doba bronzová!!!

V pátek 23.10. jsme se kodrcali a dokodrcali do Býchor na stolně tenisový turnaj.

Krásným úspěchem se mohou pyšnit děvčata z 9. tříd (Adéla Hollerová, Žaneta Břečková a Kateřina Vaisová), která na Okresních přeborech družstev škol ve stolním tenise v Býchorech obsadila nádherné třetí místo a

přivezla si bronzové medaile! Chlapci skončili své boje již ve skupině, tak si alespoň zpříjemnili dopoledne fotbálkem na chodbě. A protože jsme nakonec doběhli i autobus, k perfektnímu dni už chyběla jen výhra ve sportce a zmrzlina zdarma.

Ráda bych ještě využila situace a všechny zájemce pozvala na závěrečný Vánoční turnaj jednotlivců ve stolním tenise, který se bude konat 18.12. v haličce. Soutěžit mohou opravdu všichni, ne jen opravdoví borci, ale i rekreační pinkálci! Podrobnosti budou viset na nástěnce ve 2. patře. Věcné ceny a vánoční atmosféra už se na vás těší! :) **p.uč. Choutková**

Žijeme ve škole...

S Klubem mladého diváka jsme zhlédli českou klasiku

S Klubem mladého diváka jsme zhlédli představení Strakonický dudák. Hru napsal Josef Kajetán Tyl, český dramatik 19. století a autor české hymny.

Příběh pojednává o zamilované dvojici. Otec Trnkovic Dorotky nedovolí Švandovi, aby si ji vzal, dokud nebude mít peníze. Dudák Švanda se tedy vypraví do světa. Jeho matka víla Rosava o všem ví a jeho dudy začaruje. Švanda se proslaví a vydá se léčit princeznu, což se mu podaří, neboť má čarovné dudy a krásně hraje. Cestu mu zařídí podvodný sekretář Vocilka. Princezna si má Švandu vzít za muže, Dorotka se vydá za ním do světa, aby ho pro sebe zachránila. Ale dudák skončí ve vězení. Teprve potom si Švanda uvědomí, že mu sláva stoupla do hlavy a zapomněl na svou Dorotku. Zjeví se mu víla Rosava a prozradí mu, že je její syn, a pomůže mu dostat se z vězení. Za to ji okamžitě Královna víl uvrhne mezi divé ženy. Když se dudák vrátí zpátky domů, Dorotka o něm nechce ani slyšet. Až když jí Rosava řekne, že mu hrozí nebezpečí, rozhodne se ho zachránit. Vocilka vyláká Švandu v noci do lesa a chce mu ukrást kouzelné dudy, jenže je přepadnou divoženky a v tanečním reji je chtějí zabít. Objeví se ale Dorotka a svého milého osvobodí. Švanda slíbí Dorotce, že se změní, a oba odcházejí do rodné vsi. Královna víl odpustí i Rosavě, protože ji dojme její láska k Švandovi, jejímu dítěti.

Tradiční hra byla podána netradičním způsobem- v moderních kostýmech a kulisách. Z představení jsem zcela nadšený a to je důkaz, že i po více než 160 letech může Švanda dudák oslovit mladého diváka 😊.

Jonáš, ilustrační foto internet

Naše škola druhá v Hejtmanově poháru!!!

Ve středu 4.11. se konalo slavnostní předání cen vítězům soutěže Hejtmanův pohár, který proběhl v loňském školním roce na jaře. Na akci byli vybráni nejúspěšnější závodníci této opičí dráhy. Tematicky se předání konalo na Krajském úřadu Středočeského kraje v Praze. Pro připomenutí - absolvovali jsme v rámci tohoto projektu Sportovní den Hejtmanova poháru a nakonec jsme obsadili krásné druhé místo v našem kraji.

Naše škola se umístila v soutěži Hejtmanův pohár na 2. místě ve Středočeském kraji. Všichni žáci

z 1. a 2. stupně se zúčastnili tzv. opičí dráhy, kde museli splnit tyto úkoly: kotrmelec (1. stupeň sudy), hod na koš, přeskočky, trefit se do brány a žabáky. Všechny časy žáků se potom sečetly a odeslaly.

A tak jsme ve středu vyrazili pro cenu. Jelo deset nejlepších žáků. Jeli jsme nejdřív autobusem, vlakem a nakonec tramvají. Cenu udílel pan náměstek hejtmána ve velké zasedací místnosti, která měla velmi moderní vybavení. Ale nás nejvíce přitahovaly mikrofony, které jsme měli před sebou. Bohužel jsme do nich nemluvili. Každý žák dostal malý dáreček a jako škola jsme dostali poukázku v hodnotě 4.000 korun na sportovní vybavení. Zjistili jsme, že by se příští rok měl Hejtmanův pohár opět

konat. Doufám, že se příští rok znovu zapojíme a vyhrájeme.

Bára a Pěťa, foto H. Borová

Zajímáme se o svět okolo...

Lord of the dance : Dangerous Games

Na konci října jsme jeli s rodinou do O2 Arény v Praze na představení Lord of the dance. O2 Aréna byla úplně vyprodaná !!! Lístky jsme kupovali už v únoru, takže před 8 měsíci! Seděli jsme ve 14 řadě, a tak jsme byli velmi blízko k pódiu a užili jsme si to.

Lord of the dance je legendární irský příběh - o boji dobra proti zlu. Hlavní postava je král tance a bojuje proti temnému králi. Celé představení je postavené na irských písničkách a tancích, které jsou neuvěřitelně rychlé. Moje nejoblíbenější postava je Little Spirit, kterou král tance zachrání. Little Spirit hrála Alice Upcott, která se stala čtyřikrát britskou vítězkou v akrobatické gymnastice, dvakrát evropskou vítězkou a dvakrát světovou stříbrnou medailistkou. To, co dokazovala, bylo neuvěřitelné. Tančilo se, stepovalo a bylo to dramatické. Kromě tance byly zajímavé i dvě houslistky. To byla nejrychlejší hra na housle, kterou jsme slyšeli!

Představení vytvořil Michael Flatley před 20 lety. Představení bylo moderní - král temna měl armádu robotů, scéna byla ve 3D.

Byla to nejlepší věc, kterou jsem zatím viděla !!!

Text Saša, foto internet

Filmová legenda Miloš Forman

U legend ještě zůstaneme. Miloš Forman je český režisér, scénárista a herec, který momentálně žije v Americe. Je mu 83 let a za svůj život již stačil získat dva Oscary a tři Zlaté glóby.

Jeho matka se jmenovala Anna Formanová a byla to provozovatelka hotelu u Máchova jezera a jeho nevlastní otec byl středoškolský učitel. O svém pravém otci se ale dozvěděl až po druhé světové válce – byl to totiž známý architekt židovského původu. Oba jeho rodiče byli zatčeni a jeho matka

později zemřela v koncentračním táboře, proto vyrůstal u příbuzných. Vystudoval filmovou fakultu Akademie múzických umění a v roce 1963 natočil úspěšný film Černý Petr. O čtyři roky později vytvořil film nominovaný na Oscara – Hoří, má panenko. Jeho nejúspěšnější filmem se stal Amadeus z roku 1984, který získal osm Oscarů a dalších 32 ocenění. Momentálně je považován za jednoho z nejvýznamnějších českých režisérů a scénáristů.

Text Marek, foto internet (pan režisér, Amadeus)

Myslíme si...

V učitelské kůži

Co kdybys mohl jeden den učit, byl bys učitel. Co bys učil? Proč? A jak? Třeba naši pedagogové najdou v tvých odpovědích inspiraci.

Co bych učil a proč? Byl bych učitelem češtiny, dějepisu a přírodopisu, protože mě ty předměty nejen baví, ale i zajímají.

A jak bych to učil?

Určitě hravě a byl bych přísný, ale hodný učitel. Psal bych s dětmi spoustu testíčků. Aby zapnuly své mozečky 😊. Nebyl bych typ učitele, který by hrozně trval na úkolech a děti mořil tresty. Byla by to přece jejich blbost, když se neučí. A nenechal bych se vytáčet drzími žáky... S mladšími bych hrál hry. Byl bych akční. Pořádal bych různé soutěže a dětem pouštěl zajímavá videa.

Jonáš

Kdybych byla učitelka, učila bych tělocvik a chemii. Mám ráda sport a baví mě chemické pokusy.

Bára

Kdybych já měla to "štěstí" stát se na den učitelkou, chtěla bych učit angličtinu. A jak bych si to představovala? Protože jsem v pozici žákyně a najednou bych byla učitelkou, vypadalo by to trochu jinak než při normálních hodinách s normálními učiteli. Všechno bych změnila, jak vzhledově, tak prakticky. Sice nevím, jak bych to za jeden den stihla, ale plánů bych měla hodně a času málo. Když by bylo času více, vymalovala bych celou školu do veselých barev a trochu bych ji přestavěla. Když bych však měla jen jeden den, musela bych své plány omezit. Ale alespoň lavice dala do obdélníku. Když bych tedy učila angličtinu, nemluvilo by se jinak než anglicky, žáci by na lavici měli slovníky a vše by si vyhledali a ti, kteří by mluvili česky, by dostali čárku. Ten, kdo by jich měl nejvíce, by měl nějaký zvláštní úkol - sice by hromadě věcí nerozuměl, ale co..... máme angličtinu, ne češtinu. Za každé sprosté slovo bych dala deset kliků a to by najednou byli všichni hubení a svalnatí, vidíte?

Jak by tedy vypadala má hodina?

Na začátku hodiny bych zopakovala, co se bralo minulou hodinu- to máme prvních deset minut, pak by se na to napsal testíček (dalších pět minut) - když by měl někdo tři malé známky, dostal by jednu velkou do žákovské knížky. Pak bych vyzkoušela (opět dalších pět minut), mezitím by si ostatní dělali samostatnou práci, kterou bychom si opravili (tři minuty - to už jsme na 23 minutách, zbývá dalších 22min.). Mezi tím bych nadávala těm, co neposlouchají (2min), a abych nezapomněla - psaní poznámek (1min). Když se třídy zeptám na otázku a nikdo neví, rozhostí se "trapné ticho" - to máme 5min. Pak bych vysvětlila novou látku, zapsali bychom do sešitu (8min). A nesmíme zapomenout na „blbé“ dotazy žáků, které zaberou čas do konce hodiny a kvůli kterým pak nestihneme nějaké zábavné hry. Zde však můj příběh učitelky nekončí. Doma bych opravovala všechny ty testy a mohla bych je známkovat - psát pětky!

PS: Prosím paní učitelky, neberte si ze mě příklad, protože jinak bych se z toho zbláznila!

Kamča (chudáci děti 😊, pozn. redakce)

Co bych chtěl učit? Informatiku.

Proč? Baví mě počítače a technika.

Jak bych chtěl učit? Aby to každý pochopil a aby se žáci naučili vše důležité. Chtěl bych také žáky seznámit s nějakými programy pro natáčení a upravování videí, kdyby někdo chtěl být Let's Player . Také bych je chtěl naučit pár triků na PC.

Nehete

Hodina přírodopisu: „Proč na podzim odlétají čápi do teplých krajín?“ „Protože černoši chtějí mít taky děti!“

Myslíme si...

V učitelské kůži

Rozhodně bych učil angličtinu, dějepis a občanku, protože to jsou mé nejoblíbenější předměty. Baví mě vymýšlet, jak by české věty šly co nejlépe přeložit do vět anglických. A tak bych angličtinu učil těmi nejkreativnějšími způsoby, které by mě napadly. Dějepis bych učil žáky tak, že bych jim dějiny vyprávěl jako příběh a snažil se, aby to co nejvíce žáků v hlavě vidělo jako film. Takto bych učil, protože je to jeden z nejosvědčenějších způsobů, jak si sám zapamatovávám látku v sešitě. Kdybych učil občanku, nejspíš bych se snažil napodobit to, co dělá naše občankářka. Ptal bych se dětí na názory, vyhledával diskuse a snažil se, aby žáci projevovali své názory, a porovnával bych je s názory těch ostatních... To mě na občance nejvíce baví. Můžete říct, co si myslíte o čemkoliv. Když to uděláte, nemůžete „nesplnit zadání“ či mít „špatnou odpověď“. A jelikož bych mohl učit pouze jeden den a pak bych se měl znovu vrátit do školní lavice, na konci dne bych vyhodil všechny učitelky a ze školy bych udělal aquapark!!

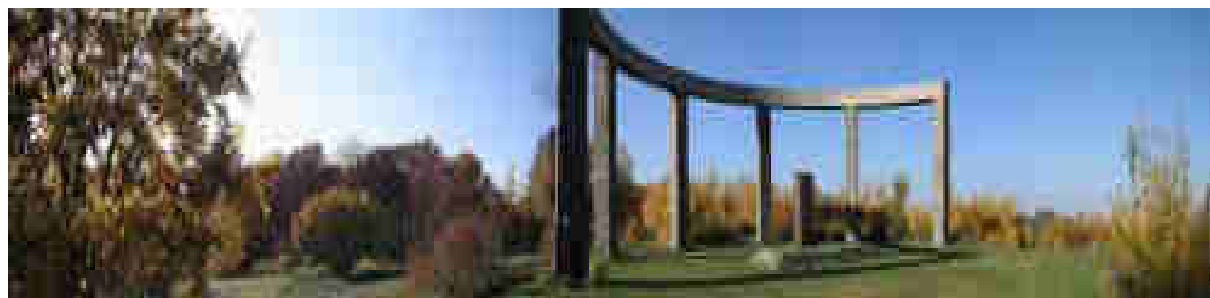
Honza

Toto téma je docela složité. Zvláště pro někoho, kdo chce být v budoucnu učitel.

Co bych učil? Samozřejmě svoje nejoblíbenější předměty, takže matematiku a fyziku. Asi bych měl zdůvodnit proč. Jsou to dva z mála předmětů, které jsou logické skoro ve všem. Navíc jsou dost propojené, což znamená, že zaměřit se na fyziku a matematiku je jednodušší, než se zaměřit třeba na český jazyk a tělocvik. A jak bych učil? To je moc těžká otázka, protože samozřejmě záleží na tom, jakou třídu máte. Mít třeba ve třídě třicet dětí, které se chovají jako nejmenovaný žák z 8. A, tak to by bylo - mírně řečeno - k zbláznění. Jinak bych se snažil být, jak jinak, chvílemi přísný, ale spravedlivý.

Marek

Turisti opět vyráží

3. akce turistického kroužku se uskuteční v pátek dne 27. 11. 2015

Pěší turistika: Ždánice, Bulánka, Molitorov, Kouřim (6 -7km).

Odjezd od ZŠ Miloše Šolleho Kouřim směrem na Ždánice ve 12:50 h.

V obchodě se zvířaty: „Já bych chtěl toho červeného papouška.“ „Vy jste Francouz?“ „Ano, a co má být?“ „V tom případě si musíte koupit i toho žlutého. Červený papoušek hovoří jen anglicky a ten žlutý to překládá!“

„Bije tě někdy otec?“ „Ne, já jsem nejmladší z deseti bratrů, a než na mě dojde řada, už je unavený!“

„Představ si, tati, ten nový učitel je závistivý!“ „Pročpak, prosím tě?“ „Už pokolikáté, když mě posílá za dveře, říká: Kdybych tak já byl tvým otcem!“

Myslíme si...

Jak nás vidí naši zvířecí miláčkové? Haf, haf, takhle to vidím já

Já se jmenuji Enína. Moje panička je Pét'a. Je mi 10 let a jsem krásná, zlatá labradorka. Chodíme spolu běhat, což je už v mém věku strašná námaha. Po běhání často dostávám pamlsky ...mňam, mňam. Když jsem u paničky doma, bydlí tam ještě kotě Mína. A ta mě pořád zlobí. Kouše, škrábe, skáče a neustále mi visí na ocase (hodně to bolí). Ale jinak se u Pavelků mám dobře. Mazlí se mnou, dávají mi každý den najíst a mám přátelé. Myslím, že Pétina rodina je moc hodná a mám je moc ráda.

**Enína a její panička Pét'a
na fotu Enína a Mína**

Mňau, mňau

Jmenuji se Mína a jsem domácí kočka, spíše koťátko, protože mi jsou tři měsíce. Když mě Bára odvázela od maminky a bratříčků, byla jsem hodně ustrašená. Hlavně, když mě strčili do divné věci se čtyřmi koly. Přijeli jsme na místo a na zahradě pobíhalo jakési stvoření

se čtyřma nohama a štěkalo. Příkrčila jsem se a začala jsem mňoukat, ale Bára mě vzala a donesla k němu. Nejdřív mě to pořád očuchávalo a potom jsme si začali hrát. Enína (tak se to stvoření jmenuje) pořád vrtěla ocasem a já jsem ho chytala. Byla to opravdu zábava. Teď tu bydlím už víc jak tři měsíce a je mi tu fajn. (Bára: je čím dál tím víc divočejší!). Mňau.

Mína

Pepánek, který nemá rád hlasitou hudbu

Jmenuji se Pepánek a jsem zakrslý králíček. Bydlím v rodince o čtyřech (vlastně pěti) členech. Dřív jsem patřil jednomu mladému pánovi. Teď patřím mladé slečně Lucce. Když mě dostala, já se bál, že mě kousne, třásl jsem se a najednou mě pohladila. Bylo to překvapující - ona mi nic neudělala. Její mamka ji poslala, ať mě nechá, že se musím bát. V klidu jsem se vyspal a začal jsem si zvykat na nový domov. Teď už vím, že je celkem klidný, ale občas to nejde. Bráška Lucky se na mě vrhá a snaží se mě pohladit, jenže to bolí. Táta mi dá vždy tak velkou mrkev, že ji ani nemůžu sníst. Mamka je na mě občas zlá, ale pouští mě vždy, než jde do práce. Lucka (nejhodnější ze všech) mě hladí, dává mi jídlo a

pítí, čistí mi klec, mazlí se se mnou a je na mě hodná. Dá se to tu přežít, pokud Lucka neposlouchá svou hlasitou hudbu nebo v koupelně nepracují dělníci, kteří dělají šílený rámus. A víte, proč se jmenuju Pepa? Brácha Lucky mi to jméno vybral podle Pepy Vojtka, poslouchá Kabáty, a tak mi všichni říkají Pepa nebo Jouseph /Džouzeř/, až na paničku... ta mi říká Ňufík, Pepánek, Pepa. Mám všechny moc rád. Lepší rodinu jsem si nemohl přát. Doufám, že si své mladí v této rodině řádně užijou a zestárnu tu.

Lucčin Pepánek

Ráda běhám po zahradě

Jsem pes Eliška a patřím Tomášovi. Jsem veselým a kamarádkým hlídačem. Jsem zbrklá, s jinými psi se přetahuju a hádám a nemám ráda našeho koně, protože mě dráždí a směje se mi přímo do obličejce. Své páníčky mám ráda a ráda se honím po naší zahradě s kočkami a s koťaty. Nikdy je ale nechytím. Mám velkou voliéru a v ní spoustu místa. Občas dostanu kus masa, který není ale velký. Neustále se hádám se svou sousedkou Betinkou, která na mě žárí ☺

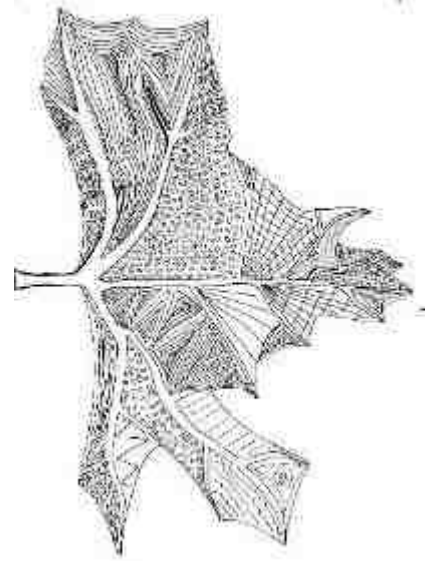
Jonášova Eliška

Myslíme si...

Proč se listy třepetají

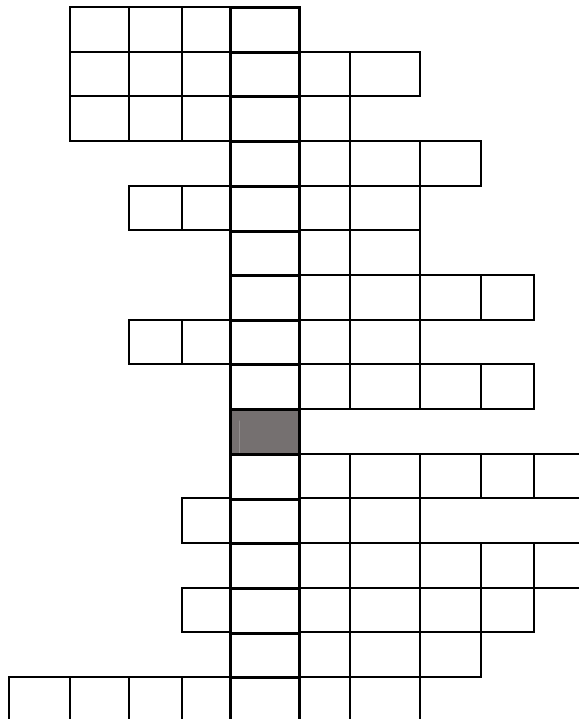
Byl jeden strom a ten měl mnoho listů. Všechny byly krásné, velké a barevné, až na jeden. Ten byl malý a zelený, všechny ostatní byly červené a oranžové. Moc jim záviděl a jeho největší sen byl, aby se s ním ostatní kamarádili. Jeho jedinou kamarádkou byla včelička, která tam létala každý den. Lístek jí vykládal, jak je nešťastný, že se s ním nikdo nebaví. Včelička mu pokaždé říkala, aby si počkal, že se mu vyplatí, když je malý a zelený, ale on jí nevěřil. Tak si stěžoval a plynul čas. Přišla zima a všechny žluté a červené lístky opadaly. Jedině on zůstal na stromu. A přišlo jaro, vyrostly malinké lístky a on mezi nimi byl největší. Moc si to užíval a spokojeně se kolébal ze strany na stranu. Takže když uvidíte lístek třepetat se ze strany na stranu, už víte, že je šťastný.

Text Pét'a, ilustrace N. Gabrielová, Š. Paclt z 5.B

Vylušti si křížovku anglicky!

1. Anglicky jehněčí
2. Co znamená slovo onion
3. Co znamená slovo work
4. Žena prince Williama
5. Anglicky bílá
6. Opak old
7. Anglicky zelená
8. Opak big
9. Anglicky myš
10. Anglicky papoušek
11. Opak light
12. Hlavní město Anglie
13. Co znamená slovo apple
14. Opak hot
15. Jak se jmenuje královna Anglie

Děti, upozorňuje prvňáčky paní učitelka, „dnes večer bude zatmění Měsíce. Tento jev můžete vidět málokdy. Nezapomeňte se dívat, začíná to v 8 hodin večer.“ „A na kterém programu?“ ptá se Pepíček.

Myslíme si...

Deštivý listopad

A krásný kluk za mnou přišel, chytl mě za ruku a...PÍP, PÍP, PÍP. Ale ne! Protivný budík. Křičí na mě a čeká, až se proberu a zamáčknu ho. Po chvilce se odhodlám vystrčit kousíček ruky zpod peřiny. To chladné stípnutí mě probere. Vylezu ze svého vyhřátého pelíšku a pomalým krokem mířím do kuchyně. Udělám si vodu s citronem a vracím se do tmavého pokoje. Najednou slyším, jak na parapetu tančí kapky deště. Jdu na balkón a všímám si silného, nepříjemného větru, jak tlačí na stromy a keře. V padajících kapkách, které připomínají slzy, se odráží světlo z lampy. Začnu se třást zimou, proto se schovám do vyhřátého obýváku. Když se vypravím konečně do školy, vezmu velkou, těžkou tašku, hodím si ji na záda a jdu se about. Sbíhám schody a ta protivná zima mě pevně sevře do své náruče.

S deštníkem v ruce se rvu dveřmi ven.

Světlo pouličních lamp a probouzejícího se dne se leskne ve velkých kalužích. Kapky lítají všemi směry, i mně do obličeje. Můj čerstvě dodělaný make-up stéká spolu s kapkami na zem. Řasenka se okolo očí rozpíjí jak inkoust na papíře a já vypadám jak zombí. Boty mi kloužou po mokrém chodníku. Balancuji jak baletka na visutém laně.

Konečně je to za mnou, po náročné mokré cestě jsem dorazila do náročné školy.

Lucy, ilustrační foto J. Jírů

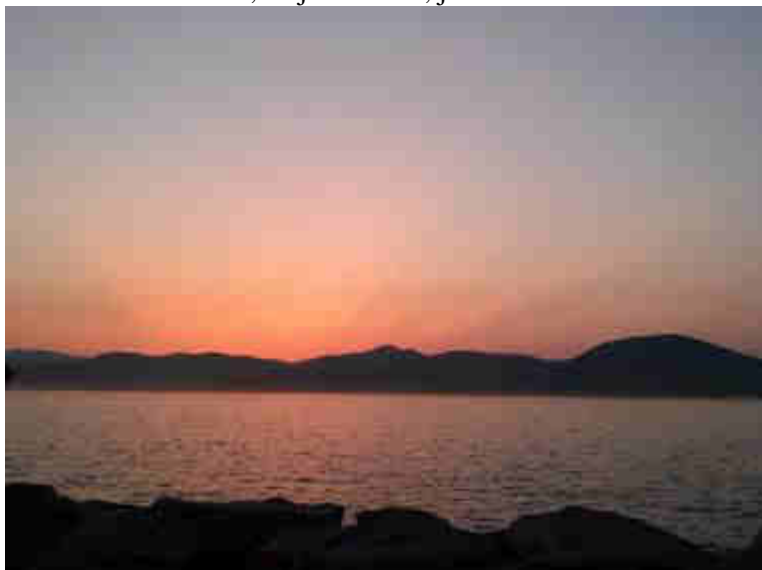
anebo

Sbohem, slunce....

Na tuhle část dne jsem se těšila celý den. Zuji si boty. Kráčím po ještě pořád rozpáleném písku. Neměl šanci vychladnout, protože ho slunce stále spaluje. Jako by ho za něco trestal. Ještěže má vlny. Ty ho láskyplně ochlazují a pečují o něj. Jako matka o své dítě. Vběhnu do nich, jelikož ta bolest už nejde vydržet. Okamžitě ucítím úlevu. Koukám se na hladinu. Ta na mě působí dojmem zrcadla, v němž se odráží slunce. Zvednu oči k tomu zlatému flíčku na obloze. Vypadá nevinně. Ale kdybych se ho dotkla, potrestalo by mě smrtí za to, že jsem si na jeho veličenstvo troufla sáhnout. Zdá se neporazitelné. Všichni se mu vyhýbají. Ptáci, lidi, jiní živočichové. Teď však prohrává. Poráží ho čas. Tlačí ho za hladinu moře jako každý podvečer. Nebrání se, jelikož ví, že nemá sebemenší šanci, je to takhle každý den. Aspoň se prospí, nabere novou sílu. Jediné, co ještě udělá, je rozloučení. Dá mi to nejkrásnější sbohem. Krásné, barevné nutné sbohem. Čím víc se schovává za hladinu, tím víc barev pouští do oblohy. Ta vypadá, jako když malíř nechá vpíjet barvy do navlhčeného plátna. Vzniká ten nejkrásnější obraz. Líbí se mi víc než Mona Lisa. Už je vidět jen kousek toho rozpáleného zlatého zázraku, který někdo považuje jen za nějakou bezvýznamnou částici ve vesmíru. Jen kousek, kousíček... a je pryč. Sklopím oči, ale hned se zase podívám vzhůru. „Sbohem,“ zašeptám si sama pro sebe.

Švarcka, ilustrační foto

V. Čížek

Ptáme se...

Budoucí šampion-Honza Jírů- druhý mezi juniory!

V Praze Letňanech se 25.10.2015 konalo závěrečné vyhlášení vítězů cyklistických závodů Junior Bikeclinic Cup. Na druhém místě v kategorii čtrnáctiletých se umístil Jan Jírů z Kouřimi! Celkem se jelo 10 závodů, z toho jeden dokonce v Kouřimi, ostatní v dalších městech ČR, v Praze, Liberci, Jihlavě, Teplicích i jinde. Honza se účastnil devíti závodů, ve všech s dobrým umístěním, jen jedenkrát závod nedokončil pro poškození kola. Od loňského roku, kdy byl celkově třetí, se zásluhou pravidelného tréninku zlepšil. A tak nás zajímalo, jak se to vlastně přihodilo:

Leckdo z nás vůbec netuší, že jezdíš tak aktivně na kole. Jak jsi začínal?

K tomuto sportu mě přivedla rodina, rád jsem jezdil na výlety, ale až po prvním závodě, který se konal v Kouřimi, se mi zalíbilo závodit. Bylo to minulou sezónu, když jsem se přihlásil do seriálu horských kol Bikeclinic cup.

Takže se tomuto sportu věnuješ poměrně krátce?

Od malička jezdím s rodinou, ale na vyšší úrovni přibližně ty dva roky. A pořádně trénuju od toho prvního závodu, protože jsem viděl, že to není jen taková zábavná projížďka.

Co tě na tom baví, jsi cyklista pozorovatel nebo lovec kilometrů?

Baví mě to, že se můžu neustále zdokonalovat, ale taky, že to není tak samozřejmé, že každý závod se povede. Nastanou problémy s kolem, píchnu, spadnu, nebo je někdo silnější. Při závodě nic moc kolem sebe nevnímám, ale při tréninku celkem jo. Ale lovec kilometrů nejsem, kolikrát jsem rád, že mám odjeto.

Víme, že taky fotíš, stíháš vnímat svět okolo?

Když jedu na vyjížďku kolem rybníku nebo na výlet s tátou a nemusím se honit, tak se zastavím a něco nafotím, občas si natočím jízdu kamerou Go Pro, kterou mám na helmě. Nejen cestu, taky okolí a co mě zaujme, třeba zvířata, stromy... A taky si natáčím závody.

Podporují tě tedy nějak v rodině? Jezdí s tebou někdo, trénuje tě?

Rodina mě hodně podporuje, občas jezdím s tátou a jeho kamarády, to spíš rekreačně, ale dlouhé štreky. Táta mě občas trénuje, jinak je to na mně, jak si trénink rozvrhnu.

Jezdíš denně? Kolik najedeš za den v průměru?

Denně jezdím třeba jenom 15 km, např. na Staré Kouřimi, tam jezdím asi pět okruhů, nebo po okolí, víkendový trénink s tátou kolem 60 km, někdy i víc. Na zimu mám trenážer.

Ptáme se...

Vraťme se k tomu úspěšnému závodu. Přibliž nám, o co v něm jde? Jsi někde organizovaný, nebo se může přihlásit kdokoli?

Tak Bikeclinic cup je seriál deseti závodů po celé ČR, jezdí se 5 až 8 tříkilometrových kol, jeden závod ráno a druhý odpoledne. Do cykloteamu se může přihlásit kdokoli, ale musí počítat s tím, že bude muset jezdit několikrát týdně na tréninky a bude tomu muset dát čas a úsilí. Nebo si může jako momentálně já udělat tréninkový plán a jezdit každý den, ale musí mít pevnou vůli a dodržet to, jinak je to o ničem. Bez týmu je to těžší.

Máš v Kouřimi nějakého kamaráda, který se také účastní závodů a podporuje tě?

Že by se mnou jezdili na závody, to ne, ale občas si jdeme zajezdit s Martinem Matějkou a Danem Strejčkem.

Jaké máš další plány v cyklistice

Plány mám jenom do konce školního roku a na prázdniny, protože nevím, jak to bude se

střední školou.

A vzor???

Manuel Fumic a Marco Fontana

Zbývá jen Honzovi popřát pevnou vůli, hodně najetých kilometrů a čas na jízdu i na střední škole.

Foto z rod. archivu

Kamiliny perličky

- Já to na tom papíru mám napsané, aby to nevypadalo, že to umím nazpaměť.
  - Dostal medaili za skladební umění.
  - Co si máš napsat do žákovské? Goliáš a Odysseus.
- Paní učitelka za trest pošle žáka za dveře. Za pět minut pošle žákyni, ať pro něj jde..... Uplyne nějaký čas a ona se pořád nevrací, tak jdeme za ní a ona nám řekne: „Já myslela, že jste mě tam vyhodila taky.“
  - Nemohl chodit, takže seděl.
- U referátu: "No, tohle číst nebudu, to jsem si taky vymyslel."
  - Přišli k nám Konstantin a Matěj.
- Když si rozsedáváme na test: „Už tady není místo, tak si sedni do skříně.“ ☺
  - Kdo patří mezi Germány? Jagelonci.
  - Jak se anglicky řeknou hory? Alps.
  - Co si vezmeš na sebe, když je zima? Tílko.

Ilustrace K. Fialová 5.B

Ptáme se...

Škola plná strašidel!

Kloboučníček noční je menší tvor, jeho velikost je přibližně 20 cm. Má ptačí zobák se dvěma zaječímí zuby, na hlavě má černý cylindr. Proto se jmenuje kloboučníček. Mívá skřížky za tabulí.

Vyskytuje se na základních školách. Přes noc ve třídách pořádá kouzelnickou show pro ostatní strašidla a skřítky. Učitelé ho nemají rádi, protože po jeho představení je ve třídách strašný nepořádek. Říká se, že když začne svoji noční show, tráva roste rychleji. Proto na něj nadává i náš pan školník.

Text M. Kolpak 4. B

**Ilustrace M. Kolpak, F. Nedvěd,
E. Koželská a S. Nováková 4. B**

Rozmlouvají dva otcové: „A jak to jde vašemu synovi ve škole?“ „Už se to lepší, ale stále raději chodím na schůzky pod cizím jménem.“

„Pane sousede, zavřete toho vašeho psa. Včera večer tak vyl, že moje dcera musela přerušit hodinu zpěvu.“ „Promiňte, pane, ale vaše dcera si začala první!

Bavíme se...

Horoskop - jak jste na tom s financemi???

Beran (21. 3. až 20. 4.)- Pořád stíráte losy a nedaří se vám? Rozhodně toho nenechávejte, protože během tohoto měsíce se vám podaří vyhrát pořádnou sumu.

Býk (21. 4. až 21. 5.)- Začátkem každého měsíce utrácíte všechno své kapesné za losy a pořád jste nic "pořádného" nevyhráli? Tento měsíc sice také žádnou významnou částku nevyhrajete, ale s takovými 5-10 tisíci určitě počítejte. Ale o tomto štěstí radši moc nemluvte, jinak o všechno přijdete.

Blíženci (22. 5. až 21. 6.)- Toto období bude pro vás plně zajímavých okamžiků. To, co jste si dosud chtěli pořídit, ale kvůli vaší finanční situaci to nešlo, nyní bude ve slevě. Proto tuto šanci nepromeškejte, jiná se už nenaskytne. Dávejte však na danou věc velký pozor a střežte ji jak oko v hlavě, jinak nebude fungovat, jak má, a s reklamací budou také velké potíže.

Rak (22. 6. až 22. 7.)- Hodláte se s rodiči přestěhovat? Radši to nechte na další měsíc, protože poloha Venuše vůči Marsu naznačuje, že tento měsíc bude mít vaše rodina nečekané výdaje. Počítejte také s emocemi, které vás budou táhnout neustále k něčemu novému. Nenechte se však zlákat a nohama stůjte pevně na zemi.

Lev (23. 7. až 22. 8.)- Potřebujete peníze, ale nevíte, jak je získat? S tím si teď nemusíte lámat hlavu, protože nabídky na brigády se díky vaší spolehlivosti a šikovnosti jen pohnou. Dejte si však pozor na svou úspěšnost a neberte každou zakázku, abyste se moc nepřetížili.

Panna (23. 8. až 22. 9.)- Dobře vám to myslí? Určitě neváhejte a přihlaste se do nějaké vědomostní soutěže. Tento měsíc budete mít ohromné štěstí a váš mozek bude přemýšlet velmi rychle do všech směrů (tomu byste však měli zabránit a soustředit své myšlenky do jednoho místa -škola). Možná přijdete na něco převratného. V soutěžích se budete umisťovat mezi těmi nejlepšími, a tak neváhejte a určitě nějakou soutěž o hodnotné ceny zkuste. Vaše šance není marná.

Váhy (23. 9. až 23. 10.)- Jako lidé, pro které je důležité mít naději, si i v krizi udržujte vybořené pozice, především v ekonomické oblasti. Působíte trochu tajemněji, než byste si přáli, ale zlepšují se vaše manažerské schopnosti v rámci obchodu. Využívejte víc internetu pro reklamu. Brigáda je pro vás tento měsíc ideální, třeba můžete pravidelně venčit sousedova psa.

Štír (24. 10. až 22. 11.)- Jako žák jste profesionál a dokážete se učit novým věcem velmi rychle v obchodě a finančnictví - matematika a občanka, ale i ve všech odvětvích s rychlým obratem. Zisk zaručí hlavně šéf cizího původu. Pusťte se do podnikání!

Střelec (23. 11. až 21. 12.)- V oblasti obchodu a restaurátérství, v zábavním průmyslu můžete být velice úspěšní. To vám může pomoci při volbě povolání a výběru střední školy. Ale pozor! Nesmíte se nechat při testech zklamat spolužáky, kteří od vás opisují. Není na ně spolehnoutí. Když se budou ptát na správnou odpověď... poradte jim špatně.

Kozoroh (22. 12. až 20. 1.)- Vazba planet vám dává silnější schopnosti pro logičnost, která vám pomůže správně třídit informace o osobních věcech a kapesném od rodičů. Na začátku měsíce se nebojte požádat příbuzného o finanční pomoc pro koupi, které nemůžete odolat. Udělejte si radost, ale postupem času peníze vraťte do poslední koruny!

Vodnář (21. 1. až 20. 2.)- Tento měsíc začnete kvalitně. Vaše vládnoucí planeta vám dá praktické možnosti, co se týče zisku, taky ale umožní skvělou komunikaci na internetu. Na facebooku či jiné sociální síti poznáte člověka, který okolo vás každý den chodí ve škole, ale ani jeden si sebe nevšímáte. A právě on má pro vás skvělou finanční radu.

Ryby (21. 2. až 20. 3.)- Většinou utrácíte s rozmyslem, ale tento měsíc uděláte výjimku. Nosíte v hlavě spoustu nápadů, čím byste se mohli potěšit o Vánocích své milé. Nebojte se letos investovat za dárky více peněz než obvykle. Pod stromečkem totiž najdete několik obálek s penězi.

Kamča a Lucy

Bavíme se...

Halloween doopravdy

Pokud patříte mezi všímavější, už jste si nejspíše stihli všimnout, že letos byl opět 31.10. Halloween. Pokud jsem vás teď překvapil ohromující novinkou, tak doufám, že jste alespoň spali sladce. Protože letos se dělo něco... mimořádného.

Nechápete? Možná buďte rádi. Takže vás varuji- pokud nepatříte mezi silnější povahy a máte strach, zavřete tento časopis a vyhod'te ho daleko z okna, kam až to půjde. Protože to, co se teď dozvíte... Každý si myslel, že letos stráví Halloween jako každý jiný. Půjde na párty, bude se dívat na horrory, bude číst knihy či bude spát... Jenže jen tak obyčejný Halloween to nebyl.

Oliver McSchann, obyvatel Severní Ameriky, podal na policii hlášení těsně poté, co ho navštívila malá černovlasá holčička. Podle policie nebylo Oliverovi rozumět a dokola mlel něco o vlasech. Zvláštní? Je to teprve začátek. Když druhého dne ráno totiž policie přijela k Oliverovi domu, nebyl tam. Nebyl nikde a nikde není. Policii se toho dne ozývali další a další poblouznění lidé, kteří žvanili pořád dokola to samé, a to ze všech států naší planety Země. Každého z nich pak našli mrtvého nebo ho nenašli vůbec. Po složitém a podrobném pátrání a zkoumání vydala policie oficiální zprávu o tom, že o halloweenské noci se do některých domů dostala malá černovlasá holčička s panenkou v ruce, která si zpívala písničku. Kdo spal, měl štěstí. Kdo byl vzhůru a zahlédl ji, takové štěstí neměl. Třeba navštívila i vás... Nevšimli jste si o Halloweenu něčeho divného? Pokud ano, možná máte důvod k obavám.

Honza

Křížovka

V tajence najdete listopadový americký svátek

Co nosíme na krku

Vybarvujeme jimi omalovánky

Místo, kde pracuje traktor

Co roste na ovocných stromech

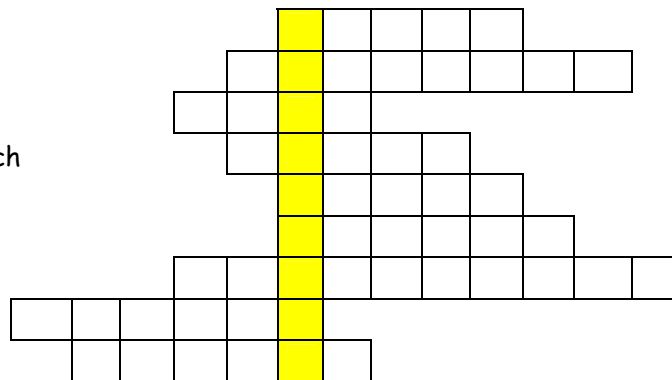
Z čeho se vyvinuli lidé

Irský alkoholický nápoj

Spodní číslo ve zlomku

Oblíbené svátky

Bydliště Shreka

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik a redaktor:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Lucie Kubelková (Lucy) 9.B

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A

Barbora Pavelková (Bára) 8.B,

Alexadra Rock (Saša) 6.tř.

Petra Pavelková (Pěť'a) 6.tř .

M. Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Bavíme se...